

Arrest

nr. 300 340 van 22 januari 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X
als wettelijke vertegenwoordiger voor haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HAENTJENS
H. Hartlaan 56
9160 LOKEREN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 augustus 2023 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 3 oktober 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 5 december 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 13 december 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster, die optreedt als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kind, is op 3 augustus 2018 in Marokko gehuwd met dhr. M. K., die de Belgische nationaliteit bezit. Ingevolge een negatief advies van het parket van Oost-Vlaanderen van 26 december 2018, werd de erkenning van het huwelijk door de ambtenaar van de burgerlijke stand geweigerd op 3 januari 2019.

Op 13 augustus 2021 wordt aan verzoekster een visum gezinshereniging verleend met toepassing van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), in functie van haar Belgische echtgenoot. Verzoekster wordt op 17 november 2021 in het bezit gesteld van een F-kaart.

In november 2021 bevalt verzoekster van een kind, A. E. K., in wiens naam zij het huidige beroep indient. Verzoeksters echtgenoot trachtte het kind te erkennen, waarvoor het parket van Oost-Vlaanderen op 3 februari 2023 een negatief advies gaf. De erkenning werd door de ambtenaar van de burgerlijke stand geweigerd op 13 februari 2023.

Ingevolge het negatief advies van het parket van Oost-Vlaanderen van 3 februari 2023 wordt verzoekster op 21 februari 2023 gevraagd bijkomende informatie omtrent haar verblijfsstatuut te verschaffen gelet op het lopende onderzoek in het kader van de intrekking van haar verblijf. Verzoekster is niet op deze uitnodiging ingegaan.

Op 24 augustus 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing waarbij hij met toepassing van artikel 74/20, §2 van de Vreemdelingenwet de verblijfsmachtiging van verzoekster intrekt. Tegen deze beslissing stelt verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die het beroep verwerpt bij arrest nr. 299 997 van 12 januari 2024.

Ook op 24 augustus 2023 neemt de gemachtigde ten aanzien van haar kind een beslissing waarbij hij met toepassing van de artikelen 74/20, §2 en 74/21, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet zijn verblijfsrecht beëindigt, aan verzoekster ter kennis gebracht op 31 augustus 2023. Tegen deze beslissing stelt verzoekster als wettelijk vertegenwoordiger van haar zoon een beroep in bij de Raad. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 74/20 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het verblijf beëindigd van:

Naam: E. (...) K. (...)

Voorna(a)m(en): A. (...)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...) 2021

Geboorteplaats: Lokeren

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Reden van de beslissing:

Art. 74/20, §2 van de wet van 15.12.1980: "Onverminderd artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6° of 7°, artikel 10bis of artikel 57/34, indien de persoon bij wie hij zich voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf. Het verblijf van het familielid kan slechts worden geweigerd en slechts worden beëindigd wanneer het verblijf van de persoon bij wie hij zich heeft gevoegd tevens geweigerd of ingetrokken wordt. "

Betrokkene bekwam bij de geboorte op (...)11.2021 het verblijfsrecht als kind van mevrouw E. (...) K. (...) D. (...) in toepassing van artikel 10bis van de wet van 15.12.1980. Heden werd het verblijfsrecht van de moeder van betrokkene in toepassing van artikel 74/20, §2 van diezelfde wet ingetrokken. Overeenkomstig artikel 74/21, tweede en derde lid kan daarom het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd worden.

Om overeenkomstig art. 74/21 laatste lid rechtmatig een einde te stellen aan het verblijf van een persoon dient rekening gehouden te worden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst. In dit verband werd de moeder van betrokkene op 15.02.2023 verzocht om stukken over te maken waarvan zij meende dat deze een invloed konden hebben op een beslissing omtrent haar kind. Deze brief werd mevrouw E. (...) K. (...) betekend op 21.02.2023. Blijkens inlichtingen verkregen van de stad Lokeren via e-mail op 27.03.2023 en telefonisch op 11.08.2023 heeft

betrokkenes moeder echter niet meer gereageerd op onze brief. Bijgevolg zal het verblijfsrecht van haar zoon worden afgetoetst aan de in het administratief dossier aanwezige elementen.

Wat de huidige gezinssituatie betreft dient te worden vastgesteld dat betrokkene en zijn moeder thans staan ingeschreven bij de heer K. (...) M. (...) ((...)). Zoals hierboven reeds werd aangegeven, werd het verblijfsrecht van de moeder overeenkomstig artikel 74/20 ingetrokken. Deze beslissing raakt niet aan de gezinscel tussen moeder en kind. Ze worden niet van mekaar gescheiden.

Wat de relatie met de heer K. (...) betreft, dient vooreerst te worden opgemerkt dat het parket van Oost-Vlaanderen in het kader van een verzoek tot erkenning van betrokkene door mijnheer een onderzoek voerde waarin onder meer de band met het kind ter sprake komt. In het advies van 03.02.2023 leest men:

- er worden bij de onaangekondigde visitatie geen foto's van het koppel of van het kind met de ouders aangetroffen in de woonst;
- wanneer er expliciet verzocht wordt om foto's, blijkt dat men geen enkele foto kan voorleggen. Mijnheer verklaart dit als volgt: 'foto's hebben geen nut', 'ik wis regelmatig foto's'. Mevrouw verklaart dat mijnheer 'radicaal tegen foto's is' en dat hij 'in het algemeen niet goed tegen foto's kan';
- betrokkenen leggen geen enkel stuk voor dat de relatie aannemelijk maakt of dat aantoonst dat er sprake is van een socio-affectieve band met het kind en van een financiële bijdrage voor mevrouw en/of het kind;
- hoewel betrokkenen met het kind worden aangetroffen in de woonst, blijkt mevrouw op een matras naast het kinderbed te slapen in een andere ruimte dan mijnheer, die in de slaapkamer in een tweefelaars slaapt met 1 kussen, waarvan slechts 1 zijde beslapen is;
- er is weinig speelgoed aanwezig, dit wordt verklaard door het feit dat het kindje teveel bijt in het speelgoed, wat een eigenaardige verklaring is;
- mijnheer heeft zes kinderen uit zijn vorig huwelijk en hij verklaarde ten tijde van het onderzoek naar het huwelijk dat hij geen kinderen meer wilde; dit was een van de redenen om het huwelijk niet te erkennen, naast het algeheel gebrek aan stukken die de relatie aannemelijk maakte;
- mijnheer heeft een eigendom in Marokko, doch niet in België. Mijnheer is reeds pensioengerechtigd. Mevrouw zou tot nu toe in zijn huis in Marokko verbleven hebben. Het is geenszins duidelijk of betrokkenen de intentie hebben om een duurzame leefgemeenschap in België of in Marokko op te bouwen, of in geen van beide landen. Mijnheer ontvangt een pensioen van 1532 EUR/maand.

Daarnaast ligt geen enkel element voor dat aantoonst dat mijnheer de biologische vader kan zijn van het kind: een inreisstempel die aantoonst dat hij op het moment van de conceptie op dezelfde plaats was als de moeder van het kind of een DNA-test."

Betrokkene staat niet als de vader van het kind vermeld in het rijksregister. Verder is er geen enkel document voorhanden waaruit moet blijken dat betrokkene de biologische of juridische vader van het kind is. Er werden, voor zover ons bekend nog geen stappen door mijnheer K. (...) ondernomen om zijn vaderschap te laten vaststellen. Aldus menen wij gelet op het voorgaande dat er noch sprake is van een juridische, noch sprake van een affectieve band tussen de heer K. (...) en betrokkene en dat er bijgevolg ook geen sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven.

Het kind is in België geboren en heeft er sedertdien altijd geleefd. Echter betreft het hier nog een zeer jong kind van bijna twee jaar, waardoor het niet onredelijk is om te stellen dat het kind zich snel aan gewijzigde leefomstandigheden in een ander land zal kunnen aanpassen, indien de mama zich genoodzaakt zou zien met , haar kind België te verlaten, waar deze beslissing haar overigens niet toe dwingt. Nergens uit het dossier blijkt dat door de intrekking van het verblijfsrecht van de moeder en de beëindiging van zijn verblijfsrecht het kind zou s gestoord worden in zijn lichamelijke en emotionele ontwikkeling. Zoals hierboven reeds werd gesteld, blijkt uit de ons gekende feiten niet dat de heer K. (...) een affectieve band met het kind heeft. Aldus kan een scheiding tussen betrokkene en die persoon ook niet worden gezien als een gevaar voor het fysiek en emotioneel welzijn van betrokkene.

Gezien het kind in België is geboren, is het vanzelfsprekend dat hij weinig banden heeft met Marokko, met uitzondering van zijn nationaliteit en het feit dat zijn moeder eveneens de Marokkaanse nationaliteit draagt. Echter is het nog té jong om in België reeds op een actieve manier aan de maatschappij te

participeren. Het kind gaat waar de moeder gaat en evolueert zoals zijn moeder, die er als enige het ouderlijk gezag over heeft, dat wenst. Gelet op het voorgaande menen wij dat het gebrek aan banden met Marokko niet van die aard is dat deze zich verzet tegen het nemen van deze beslissing.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de boven vernoemde overwegingen lijkt het niet inhumain het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene beëindigd.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesmemorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheids- en van het motiveringsbeginsel. Zij zet haar eerste middel uiteen als volgt:

“Het zorgvuldigheidbeginsel (als algemene beginsel van behoorlijk bestuur) legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Besluiten die de overheid neemt moeten te allen tijde goed gemotiveerd zijn. Dit betekent dat feiten moeten kloppen en een motivering te allen tijde logisch en begrijpelijk dient te zijn. Een motivering moet daarom feitelijk juist zijn (materiële motiveringsverplichting als algemene beginselen van behoorlijk bestuur).

Aan deze beide vereisten voldoet de bestreden beslissing niet wat hierna omstandig wordt aangetoond.

Eerste onderdeel.

De bestreden beslissing steunt ten dele op het advies dd.03.02.2023 van het parket dat gegeven werd naar aanleiding van de erkenning van het kind A. (...) door de heer M. (...) K. (...). Dit advies wordt integraal weergegeven in de bestreden beslissing. Dit advies steunt evenwel niet op de correcte feiten :

- in de gezinswoning (...) zouden er geen foto's van het koppel of van het kind met de ouders aangetroffen zijn; reden hiertoe is dat verzoekster en de heer M. (...) K. (...) als ouders van A. (...), aan foto's geen belang hechten;*

- verzoekster en de heer M. (...) K. (...) kunnen geen enkel stuk voorleggen dat hun relatie aannemelijk maakt, of dat aantoont dat er sprake is van een socio-affectieve band met het kind, en van een financiële bijdrage voor mevrouw en/of het kind;*

deze bewering was onjuist en werd reeds tegengesproken door de eenvoudige vaststelling dat, sinds haar verblijf in België, verzoekster samenwoont met haar echtgenoot, onafgebroken tot op heden, en dat zij en het kind volledig onderhouden worden door de inkomsten die de heer M. (...) K. (...) ontvangt; verzoekster heeft geen eigen inkomsten, zodat het niet anders kan als dat zij en haar kind door de heer M. (...) K. (...) financieel worden gesteund en onderhouden;

- bij bezoek aan de woning zou vastgesteld zijn dat verzoekster en de heer M. (...) K. (...) een afzonderlijke slaapkamer betrekken; de verklaring hiervan is dat het kind A. (...), na zijn geboorte, tijdens de nacht zeer regelmatig wakker werd, en verzorging/voeding nodig had; om de slaap van de echtgenoot niet te storen heeft verzoekster - als voorlopige oplossing - geopteerd voor het betrekken van een afzonderlijke slaapkamer, waarbij A. (...) de nacht doorbrengt bij zijn moeder;*

• *er was bij het bezoek aan de woning kennelijk weinig speelgoed aanwezig; het mag hierbij niet ontgaan dat het kind A. (...) geboren is op (...)11/2021, en de zeer jonge leeftijd die het had op datum van het bezoek, de nog beperkte aankoop van speelgoed verklaarde;*

• *vervolgens wordt gesteld dat de heer M. (...) K. (...) kinderen heeft uit een vorig huwelijk, en een eigendom heeft in Marokko, en niet in België; of de heer M. (...) K. (...) kinderen heeft uit een vorige relatie was terzake niet relevant; het huis in Marokko behoorde aanvankelijk toe aan de ouders van de heer M. (...) K. (...), van wie hij het na hun overlijden geërfd heeft; dat hijzelf na overlijden van zijn ouders deze woning nooit zelf bewoond heeft bevestigd enkel zijn intentie om, als persoon van Belgische nationaliteit, samen met verzoekster en het kind A. (...), in België te wilden blijven wonen,*

• *verzoekster en de heer M. (...) K. (...) zouden niet de intentie hebben om een duurzame leefgemeenschap op te bouwen, wat evenwel tegengesproken wordt door de vaststelling dat beiden onafgebroken samenwonen, samenleven, en samen gezin vormen sinds de aankomst van verzoekster in België en dit onafgebroken tot op heden;*

• *er zou geen enkel bewijs voorhanden zijn dat de heer M. (...) K. (...) de biologische vader kan zijn van het kind A. (...);*

terwijl de heer M. (...) K. (...) en verzoekster dit formeel tegenspreken en zij bereid zijn door toedoen van een door de rechtbank bevolen medisch onderzoek een DNA onderzoek te laten uitvoeren dat met zekerheid zal aantonen dat de heer M. (...) K. (...) wel degelijk de biologische vader is;

het argument dat de heer M. (...) K. (...) geen inreisstempel kan voorleggen die aantoont dat hij op het moment van de conceptie op dezelfde plaats was als de moeder heeft als eenvoudige uitleg dat hij bij aanvraag van een nieuw reispas zijn vervallen reispas aan de gemeentelijke administratie heeft afgegeven

De geciteerde overweging steunt niet op correcte feiten en beantwoordt niet aan het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tweede onderdeel.

De bestreden beslissing vermeldt verder als overweging :

“..Er weden voor zover ons bekend nog geen stappen ondernomen door mijnheer K. (...) om zijn vaderschap te laten vaststellen. Aldus menen wij gelet op het voorgaande dat er noch sprake is van een juridische, noch sprake van een affectieve band tussen de heer K. (...) en betrokkene en dat er bijgevolg ook geen sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven. “

Deze overweging schendt andermaal beide voormelde beginselen :

- *het parket van Oost-Vlaanderen weigerde in zijn advies van 03.02.2023 de erkenning van het kind A. (...) door de heer M. (...) K. (...) om reden “ dat het hier gaat om een kind geboren tijdens het huwelijk en er dus geen erkenning dient te geschieden. " Aan dit advies van het parket kan geen andere interpretatie worden verleend als dat het parket afstand nam van zijn advies van 2018 en het kind A. (...) alsnog aanzag als een wettig kind van de heer M. (...) K. (...)*
- *bijlage 3 bewijst dat wel degelijk door verzoekster en de heer M. (...) K. (...) gerechtelijke stappen zijn ondernomen tot erkenning van het kind A. (...) en dit ruim voorafgaand aan de bestreden beslissing van 24.08.2023; als in de bestreden beslissing wordt vermeld dat DVZ nog contacten had met de stad Lokeren via email op 27.03.2023 en telefonisch op 11.08.2023 is het onwaarschijnlijk dat de stad Lokeren DVZ geen kennis zou hebben gegeven van de door verzoekster en de heer M. (...) K. (...) op 10.03.2023 ingestelde beroepsprocedure tot erkenning van het kind A. (...) (zie bijlage 3)*
- *het kind A. (...) woont en verblijft sinds zijn geboorte op (...)11.2021 bij zijn vader de heer M. (...) K. (...); uit geen enkel element uit het administratief dossier blijkt dat er geen affectieve band zou bestaan tussen A. (...) en de heer M. (...) K. (...);*

De geciteerde overweging steunt aldus niet op correcte feitenvinding.”

3.2 De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

De schending van de bovengenoemde algemene beginselen moet *in casu* worden onderzocht in het licht van de artikelen 74/20, §2 en 74/21 van de Vreemdelingenwet gezien de bestreden beslissing met toepassing van deze bepalingen is genomen. Artikel 74/20, §2 van de Vreemdelingenwet luidt:

“§2. Behoudens bijzondere bepalingen van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging of toelating tot verblijf, toegekend of erkend krachtens deze wet, intrekken wanneer de aanvrager, voor het verkrijgen van deze machtiging of voor de erkenning van deze toelating, valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van het verblijf. (...)”

Artikel 74/21 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Onverminderd artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6° of 7°, artikel 10bis of artikel 57/34, indien de persoon bij wie hij zich voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf.

Het verblijf van het familielid kan slechts worden geweigerd en slechts worden beëindigd wanneer het verblijf van de persoon bij wie hij zich heeft gevoegd tevens geweigerd of ingetrokken wordt.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een dergelijke beslissing overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.”

Verweerder motiveert dat het verblijfsrecht van verzoeksters zoon moet worden beëindigd omdat de persoon bij wie hij zich heeft gevoegd, zijnde verzoekster, fraude heeft gepleegd om haar verblijfsrecht te verkrijgen. Het verblijfsrecht van verzoekster werd immers op grond van fraude, conform artikel 74/20, §2 van de Vreemdelingenwet, ingetrokken. Het beroep dat verzoekster tegen de intrekking van haar verblijfsrecht heeft ingesteld, werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 299 997 van 12 januari 2024. Aldus kan niet worden betwist dat het verblijfsrecht van verzoekster definitief is ingetrokken omdat ze dit op frauduleuze wijze heeft bekomen. Overeenkomstig artikel 74/21, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet kan daarom het verblijfsrecht van verzoeksters zoon worden beëindigd, gezien dit verblijfsrecht krachtens artikel 10bis van de Vreemdelingenwet is afgeleid van het verblijfsrecht van zijn moeder. Dit wordt niet betwist.

Krachtens artikel 74/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet dient verweerder, wanneer hij een dergelijke beslissing overweegt te nemen, rekening te houden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst. In dat opzicht motiveert verweerder het volgende:

“Wat de huidige gezinssituatie betreft dient te worden vastgesteld dat betrokkene en zijn moeder thans staan ingeschreven bij de heer K. (...) M. (...) ((...)). Zoals hierboven reeds werd aangegeven, werd het verblijfsrecht van de moeder overeenkomstig artikel 74/20 ingetrokken. Deze beslissing raakt niet aan de gezinsscel tussen moeder en kind. Ze worden niet van mekaar gescheiden.

Wat de relatie met de heer K. (...) betreft, dient vooreerst te worden opgemerkt dat het parket van Oost-Vlaanderen in het kader van een verzoek tot erkenning van betrokkene door mijnheer een onderzoek voerde waarin onder meer de band met het kind ter sprake komt. In het advies van 03.02.2023 leest men:

- *er worden bij de onaangekondigde visitatie geen foto's van het koppel of van het kind met de ouders aangetroffen in de woonst;*

- *wanneer er expliciet verzocht wordt om foto's, blijkt dat men geen enkele foto kan voorleggen. Mijnheer verklaart dit als volgt: 'foto's hebben geen nut', 'ik wis regelmatig foto's'. Mevrouw verklaart dat mijnheer 'radicaal tegen foto's is' en dat hij 'in het algemeen niet goed tegen foto's kan';*

- *betrokkenen leggen geen enkel stuk voor dat de relatie aannemelijk maakt of dat aantoonst dat er sprake is van een socio-affectieve band met het kind en van een financiële bijdrage voor mevrouw en/of het kind;*

- *hoewel betrokkenen met het kind warden aangetroffen in de woonst, blijkt mevrouw op een matras naast het kinderbed te slapen in een andere ruimte dan mijnheer, die in de slaapkamer in een twijfelaars slaapt met 1 kussen, waarvan slechts 1 zijde beslapen is;*

- *er is weinig speelgoed aanwezig, dit wordt verklaard door het feit dat het kindje teveel bijt in het speelgoed, wat een eigenaardige verklaring is;*

- *mijnheer heeft zes kinderen uit zijn vorig huwelijk en hij verklaarde ten tijde van het onderzoek naar het huwelijk dat hij geen kinderen meer wilde; dit was een van de redenen om het huwelijk niet te erkennen, naast het algeheel gebrek aan stukken die de relatie aannemelijk maakte;*

- *mijnheer heeft een eigendom in Marokko, doch niet in België. Mijnheer is reeds pensioengerechtigd. Mevrouw zou tot nu toe in zijn huis in Marokko verbleven hebben. Het is geenszins duidelijk of betrokkenen de intentie hebben om een duurzame leefgemeenschap in België of in Marokko op te bouwen, of in geen van beide landen. Mijnheer ontvangt een pensioen van 1532 EUR/maand.*

Daarnaast ligt geen enkel element voor dat aantoonst dat mijnheer de biologische vader kan zijn van het kind: een inreisstempel die aantoonst dat hij op het moment van de conceptie op dezelfde plaats was als de moeder van het kind of een DNA-test."

Betrokkene staat niet als de vader van het kind vermeld in het rijksregister. Verder is er geen enkel document voorhanden waaruit moet blijken dat betrokkene de biologische of juridische vader van het kind is. Er werden, voor zover ons bekend nog geen stappen door mijnheer K. (...) ondernomen om zijn vaderschap te laten vaststellen. Aldus menen wij gelet op het voorgaande dat er noch sprake is van een juridische, noch sprake van een affectieve band tussen de heer K. (...) en betrokkene en dat er bijgevolg ook geen sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven.

Het kind is in België geboren en heeft er sedertdien altijd geleefd. Echter betreft het hier nog een zeer jong kind van bijna twee jaar, waardoor het niet onredelijk is om te stellen dat het kind zich snel aan gewijzigde leefomstandigheden in een ander land zal kunnen aanpassen, indien de mama zich genoodzaakt zou zien met , haar kind België te verlaten, waar deze beslissing haar overigens niet toe dwingt. Nergens uit het dossier blijkt dat door de intrekking van het verblijfsrecht van de moeder en de beëindiging van zijn verblijfsrecht het kind zou s gestoord worden in zijn lichamelijke en emotionele ontwikkeling. Zoals hierboven reeds werd gesteld, blijkt uit de ons gekende feiten niet dat de heer K. (...) een affectieve band met het kind heeft. Aldus kan een scheiding tussen betrokkene en die persoon ook niet worden gezien als een gevaar voor het fysiek en emotioneel welzijn van betrokkene.

Gezien het kind in België is geboren, is het vanzelfsprekend dat hij weinig banden heeft met Marokko, met uitzondering van zijn nationaliteit en het feit dat zijn moeder eveneens de Marokkaanse nationaliteit draagt. Echter is het nog té jong om in België reeds op een actieve manier aan de maatschappij te participeren. Het kind gaat waar de moeder gaat en evolueert zoals zijn moeder, die er als enige het ouderlijk gezag over heeft, dat wenst. Gelet op het voorgaande menen wij dat het gebrek aan banden met Marokko niet van die aard is dat deze zich verzet tegen het nemen van deze beslissing."

Verzoekster uit in haar verzoekschrift enkele punten van kritiek ten aanzien van het negatief advies van het parket van 3 februari 2023. Ze stelt dat de reden waarom er in hun woning geen foto's van het gezin staan, is dat zij als ouders aan foto's geen belang hechten; dat het gezin volledig onderhouden wordt door haar echtgenoot; dat zij en haar echtgenoot niet in dezelfde ruimte slapen omdat hun kind 's nachts

regelmatig wakker wordt en zij hiermee de slaap van haar echtgenoot niet wil verstoren; dat er weinig speelgoed in de woning aanwezig is omdat hun kind nog zeer jong is; dat haar echtgenoot inderdaad een woning in Marokko bezit die hij geërfd heeft van zijn ouders, doch er nooit zelf heeft gewoond; dat het gezin de intentie heeft om een duurzame leefgemeenschap op te bouwen; dat haar echtgenoot bereid is een door de rechtbank bevolen DNA-onderzoek te laten uitvoeren om vast te stellen dat hij de biologische vader is van hun kind en dat haar echtgenoot zijn vervallen reispas aan de gemeente heeft afgegeven waardoor hij geen inreisstempel kan voorleggen die aantoonst dat hij op het moment van conceptie zich op dezelfde plaats als zijn echtgenote bevond.

In wezen uit verzoekster hiermee louter kritiek ten aanzien van het advies van het parket, hetgeen niet het voorwerp van deze procedure uitmaakt. Uit de bestreden beslissing blijkt overigens niet dat deze volledig zou zijn opgehangen aan het advies van het parket van 3 februari 2023. Verweerder verwijst inderdaad naar dit advies, doch trekt hieruit zijn eigen conclusies. Hij motiveert meer bepaald dat er geen sprake is van een juridisch/biologisch vaderschap van de heer K. ten aanzien van het kind, noch blijkt dat er sprake is van enige affectieve band tussen beiden. Hij preciseert dat er geen enkel element voorligt dat aantoonst dat de heer K. de biologische vader van het kind kan zijn, noch staat hij als vader vermeld in het rijksregister. Daarnaast ligt er geen enkel document voor waaruit moet blijken dat hij de juridische of de biologische vader van het kind is. Verweerder besluit dat er dan ook geen sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven. Met haar algemene kritiek, die op zich al nietszeggend is, slaagt verzoekster er niet in deze motieven te weerleggen.

Voorts stelt verzoekster dat in het negatief advies van het parket van 3 februari 2023 wordt gesteld dat haar zoontje een kind is dat tijdens het huwelijk werd geboren waardoor geen erkenning dient te geschieden. Volgens verzoekster volgt hieruit dat het parket uitdrukkelijk erkent dat haar zoon het wettig kind is van de heer K. Deze redenering kan niet worden gevolgd. Het negatief advies luidt immers als volgt: *“mevrouw kreeg een visum D en vervolgens een F-kaart, waardoor zij een verblijfsrecht verwierf op basis van het huwelijk. Dit impliceert dat minstens 1 administratieve overheid, met name Dienst Vreemdelingenzaken, dit huwelijk heeft erkend, en het kind dus een huwelijkskind betreft dat niet erkend kan worden (cf vermoeden van vaderschap art. 315 e.v. B.W.). Mijn ambt adviseert om niet over te gaan tot de vaderlijke erkenning, aangezien betrokkenen volgens hun personeel statuut gehuwd zijn, en het huwelijk minstens door één administratieve overheid (DVZ) erkend werd. Aangezien het kind geboren is tijdens het huwelijk, is het een huwelijkskind, en kan niet meer worden overgegaan tot vaderlijke erkenning door de echtgenoot van de moeder. Mijn ambt wil hieraan echter toevoegen dat uit het onderzoek dat werd gevoerd door de lokale politie in het kader van de erkenning van het kind, blijkt dat er tevens elementen zijn die een indicatie kunnen zijn van het feit dat betrokkenen niet duurzaam samenleven en ook niet die intentie hebben.”*

Hieruit volgt dat de vaderlijke erkenning niet kan geschieden omdat het huwelijk tussen verzoekster en haar echtgenoot door minstens één administratieve overheid is erkend. Dit impliceert dat het kind van verzoekster, dat geboren werd na afsluiten van het huwelijk, wordt geacht geboren te zijn uit het huwelijk met haar echtgenoot. Dit heeft geen enkel uitstaans met het feit of het parket het vaderschap al dan niet erkent, zoals verzoekster wel laat uitschijnen.

Waar verzoekster in het kader van haar verzoekschrift slechts voor het eerst aanvoert dat zij en haar echtgenoot op 10 maart 2023 een beroep hebben ingesteld tegen de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand om haar echtgenoot niet in te schrijven als vader van haar kind in de registers, merkt de Raad op dat dit slechts gebeurde nadat verzoekster door verweerder in kennis werd gesteld van het feit dat er een onderzoek liep in het kader van de intrekking van haar verblijfsrecht. Deze brief werd aan verzoekster betekend op 21 februari 2023. Uit dit enkele feit kan bezwaarlijk blijken dat verzoekster en haar echtgenoot de intentie hebben om samen met hun kind een duurzaam gezin te vormen. Bovendien werd verzoekster uitdrukkelijk verzocht meer informatie omtrent haar gezinssituatie te verschaffen. De Raad heeft er dan ook het raden naar waarom zij naliet verweerder op de hoogte te brengen van het gegeven dat er beroep werd ingesteld tegen de weigering om de heer K. als juridische vader van hun kind in te schrijven. De kritiek dat de stad Lokeren deze informatie op eigen initiatief had moeten overmaken aan verweerder, houdt geen steek. Volledigheidshalve dient eraan te worden herinnerd dat de wettigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur kon beschikken op het ogenblik van het nemen van deze beslissing (cf. RvS 23 september 2002, nr.110.548).

Het eerste middel is ongegrond.

3.3 In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Ter adstruering van haar tweede middel, zet verzoekster het volgende uiteen:

“De bestreden beslissing vermeldt als overweging :

(...)”

Van bij zijn geboorte kent het kind A. (...) de heer M. (...) K. (...) als zijn vader en door hun samenleven en samenwonen bestaat er tussen beide een intense affectieve band. Voor het kind A. (...) is zowel verzoekster als de heer M. (...) K. (...) een hechtingspersoon waarbij hij zich veilig en geborgen weet. Hem van deze persoon wegrukken zal onbetwistbaar zijn emotionele ontwikkeling verstoren en schade toebrengen, onafgezien van materiële schade en tekorten doordat het kind A. (...) zowel wat betreft zijn huisvesting als zijn opvoeding en onderhoud financieel afhankelijk is van de heer M. (...) K. (...).

De bestreden beslissing miskent op ontoelaatbare wijze het privéleven - het gezinsleven van het kind A. (...).”

3.4 Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM, volstaat het te verwijzen naar hetgeen onder het eerste middel reeds werd beslecht. Verzoekster beroept zich op het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven tussen haar kind en de heer K., de vermeende vader. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat er geen enkel bewijs voorligt waaruit blijkt dat de heer K. de biologische of juridische vader is van het kind. Aldus speelt het wettelijk vermoeden inzake het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM *in casu* niet. Bijgevolg komt het in de eerste plaats aan verzoekster toe om een beschermenswaardig gezinsleven tussen haar kind en de heer K. aannemelijk te maken, vooraleer kan worden onderzocht of er een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven niet wordt aanvaard. Verweerder motiveert daaromtrent het volgende: *“Betrokkene staat niet als de vader van het kind vermeld in het rijksregister. Verder is er geen enkel document voorhanden waaruit moet blijken dat betrokkene de biologische of juridische vader van het kind is. Er werden, voor zover ons bekend nog geen stappen door mijnheer K. (...) ondernomen om zijn vaderschap te laten vaststellen. Aldus menen wij gelet op het voorgaande dat er noch sprake is van een juridische, noch sprake van een affectieve band tussen de heer K. (...) en betrokkene en dat er bijgevolg ook geen sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven.”*

Het algemeen betoog van verzoekster, dat geenszins wordt ondersteund door enig bewijsstuk, doet geen afbreuk aan de wettigheid van deze motivering. Verzoekster brengt evenmin bewijsstukken bij die deze motieven kunnen ontkrachten. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN